

Sygn. akt I ACa 1415/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSA Piotr Rusin</i>
Sędziowie:	SSA Maria Kus-Trybek SSA Barbara Górczanowska
Protokolant:	st. prot. sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko D. B. (1), M. B., S. B. i D. B. (2)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 17 października 2012 r. sygn. akt I C 474/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II i III w ten sposób, że wymieniony w punkcie I nakaz zapłaty utrzymuje w mocy także, co do kwoty 57091 zł (pięćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćdziesiąt jeden złotych) wraz z odsetkami oraz w części zasądzonej koszty procesu;

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 5555 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn.akt I A Ca 1415/12

UZASADNIENIE

Powód K. P. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym zasądzonego od pozwanych D. B. (1), M. B., D. B. (2) i S. B. jako dłużników solidarnych na rzecz powoda kwoty 97.090,29 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej miał do dyspozycji ciągnik siodłowy marki R. (...) nr. (...) na podstawie umowy leasingu zawartej z finansującym (...), który upoważnił powoda na zawarcia umowy najmu tego ciągnika z kolejnym przedsiębiorcą. Umowę taką powód jako wynajmujący zawarł z

pozwany D. B. (1) jako najemcą w dniu 31 października 2008 r., a wynagrodzenie za korzystanie z przedmiotu najemca zabezpieczył trzema wekslami niezupełnymi poręczonym przez jego żonę M. B. oraz rodziców-D. B. (2) i S. B., pozostałych pozwanych. Zgodnie z deklaracją wekslową powód miał prawo wypełnić te weksle na sumę odpowiadającą wielkości zadłużenia, nie wyższą niż 18.440.632,51 JPY. Na dzień wypełnienia weksla wysokość zadłużenia wyniosła 97.090, 29 zł., z czego 73.976,13 zł. należności głównej i reszty-odsetek na dzień 15 lutego 2012 r. Zaległości wynikały z nieterminowej realizacji sześciu faktur z oznaczonymi terminami płatności. Wobec zalegania z płatnościami pozwany uznał swój dług do kwoty 125. 268 zł. oświadczeniem z dnia 15 czerwca 2010 r. i zobowiązał się spłacać zadłużenie w ratach nie mniejszych niż 3.500 zł. miesięcznie, a całość miała zostać uregulowana do końca 2011 r. Pozwany zapłacił cztery raty w łącznej kwocie 13.000 zł., ostatnią w dniu 5 września 2011 r. Powód wzywał pozwanego najemcę o spłatę zadłużenia, ale wezwanie to i późniejsze negocjacje nie odniosły skutku. Objęta wekslem kwota zadłużenia w wysokości 97.090, 29 zł. odpowiada 2.297.125,11 JPY według kursu sprzedaży dewiz w (...) Banku S.A.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 21 lutego 2012 r. sygn..akt I Nc 16/12 Sąd Okręgowy w Nowym Sączu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, zasądzając tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 4.831 zł., w tym 3.617 zł. kosztów zastępstwa procesowego.

W zarzutach pozwani wnieśli o uchylenie w/w nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na ich rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu podnieśli, że nie został przedstawiony im harmonogram spłaty rat leasingowych stanowiący część integralną umowy najmu ciągnika, co uniemożliwiało kontrolę zasadności wystawienia faktur (...), wymienionych w pozwie, a w szczególności przeliczenia kursów jena japońskiego na walutę polską. Bezpodstawne było także wystawienie faktur (...) dotyczących wpłaty wstępnej, ponieważ zobowiązanie co do tego świadczenia w aneksie z dnia 27 maja 2010 r. do umowy najmu podpisała żona najemcy-pozwana M. B. - nie dysponując stosownym pełnomocnictwem, i to po rozwiązaniu umowy najmu.

Odnosząc się do zarzutów powód wyjaśnił, że wziął w leasing pięć ciągników, z których jeden oddał w najem pozwanemu D. B. (1), i kwoty wymienione w fakturach wystawionych przez finansującego, dotyczących opłat leasingowych, dzielił na pięć części i piątą częścią obciążył pozwanego najemcę. Pozwani nie dokonali własnych przeliczeń jena japońskiego na polską walutę, a zatem nie mogą kwestionować zasadności wyliczeń dokonanych w fakturach wystawionych przez powoda. Pozwana M. B., która podpisała aneks miała wystarczające dane dotyczące interesów męża, a poza tym pozwany najemca wiedział, że tzw. opłata wstępna nie została doliczona do czterech faktur dotyczących czynszu. Nie kwestionowała też wysokości faktur wystawionych przez powoda.

Na rozprawie w dniu 5 października 2012 r. pozwani uznali powództwo do kwoty 40.000zł.

Wyrokiem z dnia 17 października 2012 r. sygn.akt I C 474/12 Sąd Okręgowy w Krakowie utrzymał w mocy wydany w sprawie nakaz zapłaty w części zasądzającej kwotę 40.000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo, zasądził od powoda na rzecz pozwanych jako wierzycieli solidarnych kwotę 1.214 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu, nadając wyrokowi w części uwzględniającej powództwo rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy ustalił, że powód i pozwany D. B. (1) prowadzą działalność gospodarczą, każdy we własnym zakresie polegającą na świadczeniu usług transportowych. Stąd też w ramach tych działalności posługują się ciągnikami służącymi do przewozu towarów. Powód w związku z tym zawarł umowę leasingu między innymi ciągnika siodłowego wymienionego w pozwie, który na mocy upoważnienia ze strony finansującego (...) z dnia 29 października 2008 r. oddał w najem pozwanemu D. B. (1) umową z dnia 30 października 2008 r. Najemca miał korzystać z ciągnika na zasadach określonych w umowie najmu, umowie leasingu oraz Ogólnych Warunkach Umowy (...). Był zobowiązany do zapłaty wynajmującemu wynagrodzenia w ratach według harmonogramu spłaty rat leasingowych stanowiącego załącznik nr. (...) do umowy leasingu zawartej przez powoda z finansującym (...) na podstawie wystawionych przez finansującego faktur + 1 zł. oraz kosztów ubezpieczenia i podatku od środków transportu za czas użytkowania ciągnika - w ciągu jednego tygodnia od daty wystawienia faktury. Poza tym zobowiązał

się do uiszczenia tzw. opłaty wstępnej w kwocie 30.000 zł. w 12 równych ratach doliczonych do kolejnych faktur. Wysokość wynagrodzenia za korzystanie z przedmiotu leasingu i najmu wyrażona została w walucie jena japońskiego, a płatna miała być w walucie polskiej jako równowartość jena w przeliczeniu według kursu sprzedaży (...) BANKU z daty wystawienia faktury. Zabezpieczeniem umowy najmu miał być weksel własny wystawiony przez najemcę wraz deklaracją wekslową poręczony przez żonę i rodziców wystawcy, tj. pozwanych M. B., D. B. (2) i S. B.. Przy podpisywaniu umowy najmu była żona najemcy M. B., która Zajmowała się prowadzeniem biurowości w firmie męża i odbierała faktury wystawiane przez powoda. Mimo zawarcia umowy najmu i jej zabezpieczenia wekslowego z poręczeniem żony i rodziców najemcy pozwani nie otrzymali umowy leasingowej ani harmonogramu spłat rat leasingowych, nie wiedzieli też czy umowa leasingu dotyczyła jednego czy pięciu pojazdów oraz nie zostali poinformowani przez powoda o sposobie wyliczenia należności. Podczas ustalonych pertraktacji poprzedzających zawarcie umowy najmu powód zapewniał D. B. (1), że należność czynszowa nie będzie przekraczała kwoty 6.000 zł. a z weksla - 30.000 zł. Powód okazał pozwaną M. B. umowę leasingu w kwietniu 2009 r., ale nie była w stanie zorientować się co było jej przedmiotem.

Powód wystawił pozwanym cztery faktury VAT: nr. (...)z dnia 30.06.2009 r. na kwotę 12.290,08 zł. płatną do dnia 7.07.2009 r., nr.(...)z dnia 31.07.2009 r. na kwotę 12.061,90 zł. płatną do 7.08.2009 r., nr.(...)z dnia 3.08.2009 r. na kwotę 11.308,63 zł. płatną do 20.08.2009 r. i nr. (...)z dnia 8.09.2009 r. na kwotę 11.554,25 zł. płatną do 30.09.2009 r. Faktury te poprzedziły faktury VAT wystawione powodowi przez finansującego (...) opiewające na kwoty pięciokrotnie wyższe za te same okresy z wcześniejszymi terminami zapłaty. Z uwagi na wysokość czynszu pozwani zdecydowali się na rozwiązanie umowy najmu, w dniu 24 września 2009 r. zwrócili powodowi przedmiotowy ciągnik siodłowy, a w dniu 17 września 2009 r. zawarli umowę dzierżawy innego ciągnika za czynszem w wysokości 3.540 zł. netto. Po zwróceniu ciągnika objętego pierwszą umową (najmu) pozwana M. B. podpisała w imieniu męża mimo braku upoważnienia aneks do tej umowy w dniu 27 maja 2010 r., mocą którego wpłata początkowa w kwocie 30.000 zł. miała zostać uregulowana w dwóch ratach na podstawie wystawionych osobno faktur. Po podpisaniu tego aneksu powód wystawił faktury nr.(...)z dnia 1.06.2010 r. na kwotę 18.300 zł. płatną do 15.06.2010 r. i nr. (...)z dnia 28 maja 2010 r. na tę samą kwotę płatną do 27.06.2010 r. - skorygowaną notą nr. (...)z dnia 14.06.2010 r. W dniu 15 czerwca 2010 r. pozwany D. B. (1) podpisał oświadczenie o uznaniu długu wynikającego z umowy najmu i umowy dzierżawy w łącznej kwocie 125.268 zł., który zobowiązał się uregulować w comiesięcznych ratach do 25 każdego miesiąca, począwszy od lipca 2010 r., w kwotach nie mniejszych niż 3.500 zł., do grudnia 2011 r. Tytułem spłaty tych należności pozwany zapłacił około 13.000 zł. do dnia 1 września 2011 r., tak że powód pismem z dnia 1 września 2011 r. odebranych przez pozwanych w dniu 5 września 2011 r. wskazał, że do zapłaty pozostała jeszcze kwota 114.760,79 zł. z wymienionych w pozwie czterech faktur oraz kwota 18.300 zł. z faktury (...) dotyczącej części opłaty wstępnej. W kolejnym piśmie z dnia 31 października 2011 r. powód poinformował pozwanych iż w związku z nieuiszczeniem rat za miesiące październik i grudzień 2010 r. oraz za miesiące styczeń, kwiecień, maj, czerwiec, sierpień, i październik 2011 r. i zapłatą za miesiąc lipiec 2011 r. jedynie kwoty 2.000 zł. naliczył odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności poszczególnych rat, a pismem z dnia 23 stycznia 2012 r. oznajmił, że zaległość z tytułu czynszu najmu ciągnika objętego umową najmu wynosi 73.976,13 zł. wskazując do jakiej wysokości poszczególne faktury dotyczące czynszu najmu i opłaty wstępnej nie zostały opłacone. Od zaległości tej powód naliczył skapitalizowane odsetki ustawowe według stanu na dzień 20 stycznia 2012 r. w kwocie 22.565,99 zł., co łącznie z należnością główną dało kwotę 96.542,12 zł. W dniu 7 lutego 2012 r. powód wypełnił weksel wystawiony przez pozwanego D. B. (1), a poręczony przez pozostałych pozwanych na kwotę 97.090,29 zł. płatny w dniu 15 lutego 2012 r. i pismem z tej samej daty wezwał pozwanych do jego wykupu podając, że na wskazaną sumę składa się należność główna w kwocie 73.976,13 zł. oraz odsetki ustawowe na dzień 15 lutego 2012 r. w wysokości 23.114,16 zł. Według tabeli kursów (...) Banku z dnia 7 lutego 2012 r. cena jena japońskiego wynosiła 4,10095 zł.

Poczyniwszy powyższe ustalenia Sąd Okręgowy powiada, że w świetle art. 213 & 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa do kwoty 40.000 zł. nie dopatrując się w nim sprzeczności z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzania do obejścia prawa. Stąd uwzględnił powództwo w tym zakresie utrzymując w tej części na mocy art. 496 k.p.c. wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Dalej idące roszczenie Sąd jednak uznał za niewykazane dając wiarę pozwany, że nie zostali zawiadomieni o treści umowy leasingowej zawartej między powodem a finansującym (...), o harmonogramie spłaty rat leasingowych, o wysokości objętych pozwem należności czynszowych, a mianowicie relacji między walutą japońską i polską, a także nie wykazał aby przedmiotem leasingu było pięć samochodowych, co stawia pod znakiem zapytania zasadność faktur wystawianych najemcy, gdzie mowa jest tylko o jednym ciągniku. Dalej Sąd Okręgowy powiada, że umowa najmu została rozwiązana we wrześniu 2009 r., a mimo to pozwana M. B. w dniu 27 maja 2010 r., a więc w terminie późniejszym podpisała aneks, gdzie zobowiązała się do zapłaty z tzw. opłaty początkowej w wysokości 30.000 zł. w dwóch ratach po 15.000 zł. i na tej podstawie powód wystawił dwie faktury nr.(...)i (...), każdą na kwotę 18.300 zł., a nie jak być powinno 15.000 zł. Pozwani faktury te zakwestionowali twierdząc, że tzw. wpłata początkowa objęta była fakturami wystawionymi w czasie trwania umowy najmu.

W uznaniu długu z dnia 15 czerwca 2010 r. wskazano tylko, że dotyczy on zadłużenia z umowy najmu przedmiotowego ciągnika i umowy dzierżawy innego pojazdu z dnia 17 września 2009 r. nie specyfikując zadłużenia z każdej z tych umów.

Dlatego też powództwo w części nie objętej uznaniem zostało oddalone jako niewykazane.

Orzekając o kosztach procesu Sąd Okręgowy zastosował art.100 k.p.c., mając na uwadze iż każda ze stron mniej więcej w takiej samej części utrzymała się ze swoim stanowiskiem w sprawie. Skoro powód opłacił pozew % opłaty sądowej, a pozwani zarzuty od nakazu zapłaty w $\frac{3}{4}$ tej opłaty do zasądzenia na rzecz pozwanych pozostaje różnica równa $\frac{1}{4}$ opłaty od dochodzonego pozwem roszczenia.

W apelacji, opartej na zarzutach naruszenia prawa materialnego, a to art. 6 k.c. w związku z art. 10 i 17 Prawa wekslowego i czekowego przez przyjęcie, że to na powódzie ciąży obowiązek wykazania zasadności roszczenia objętego pozwem, art. 60 k.c. w związku z art. 65 i 123 k.c. i w związku z art. 485 i 496 k.p.c. przez ich pominięcie i nieuwzględnienie iż oświadczeniem z dnia 15 czerwca 2010 r. powód uznał dług oraz art. 659 w związku z art. 60 i 65 k.c., a także & 2 pkt. II2 umowy najmu przez przyjęcie, że powód nie określił sposobu rozliczenia z tej umowy, oraz na zarzutach naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 k.p.c. niezgodną z tym przepisem ocenę dowodów prowadzącą do błędnych ustaleń okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, art. 485 i 496 k.p.c. przez nieuwzględnienie roszczenia odsetkowego, które było dochodzone obok należności głównej, w sytuacji uznania powództwa do kwoty 40.000 zł., art. 213 & 2 k.p.c. przez przyjęcie iż uznanie długu wyczerpuje żądanie roszczenia głównego i odsetkowego, art. 217 & 2 w związku z art. 227 k.p.c. przez pominięcie wniosków dowodowych powoda, art. 328 & 2 k.p.c. przez bardzo lakoniczną ocenę dowodów osobowych bez uwzględnienia faktu uznania długu i art. 98 k.p.c., powód wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego lub o jego uchylenie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwani wniosli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zarzutem powoda nie można odmówić słuszności.

Jest poza sporem, że weksel niezupełny wystawiony przez pozwanego D. B. (1) i poręczony przez pozostałych pozwanych był zabezpieczeniem umowy najmu ciągnika zawartej przez powoda z wystawcą weksla. Udokumentowane to zresztą zostało dołączoną do pozwu deklaracją wekslową podpisaną przez wszystkich pozwanych. Z deklaracji tej wynika też do jakiej maksymalnej sumy pieniężnej weksel mógł być wypełniony i jak to trafnie podnosi powód w apelacji zarzut, że weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem, które legło u podstaw jego wypełnienia obciąża zgodnie z art. 10 i 17 Prawa wekslowego dłużnika wekslowego, a więc pozwanych, a nie jego posiadacza.

Zebrany w sprawie materiał nie daje natomiast podstaw do przyjęcia, że pozwani wykazali, że weksel został przez powoda wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową. Ustalenia takie Sąd Okręgowy oparł na zeznaniach pozwanych,

którym dał wiarę, gdy tymczasem budzą one poważne wątpliwości w świetle bardziej obiektywnych dowodów, a mianowicie dowodów z dokumentów. I tak umowa najmu, której dotyczył wymieniony wyżej weksel w swoich istotnych postanowieniach, dotyczących płatności czynszu najmu ciągnika odwoływała się do postanowień umowy leasingu jaką powód zawarł z (...) i pozwany D. B. (1), będący przecież przedsiębiorcą trudniącym się profesjonalnie działalnością gospodarczą w zakresie usług transportowych przez podpisanie umowy najmu powinien zapoznać się z postanowieniami zawartej wcześniej przez powoda umowy leasingu, gdyż w znaczący sposób decydowała ona o treści umowy najmu, a w szczególności o wynikającej z niej jego obowiązkach jako najemcy. Skoro tego nie uczynił nie dokonał przy prowadzeniu swoich spraw należytej staranności według jej podwyższonego miernika z art. 355 & 2 k.c. i nie może powoływać się na brak znajomości treści umowy leasingu, co miało uniemożliwić mu lub jego żonie, która zajmowała się obsługą biurową jego działalności, weryfikacji faktur wystawianych przez powoda. Poza tym wystawiane przez powoda faktury przez dłuższy czas nie były kwestionowane ani przez najemcę ani też jego żonę M. B., która faktycznie zajmowała się ich sprawdzaniem, co więcej pozwany D. B. (1) uznał zadłużenie pismem z dnia 15 czerwca 2010 r. w łącznej wysokości 125.268 zł. zarówno z umowy najmu, jak i z późniejszej umowy dzierżawy innego ciągnika z dnia 17 września 2009 r. I tutaj rzeczą pozwanych jako dłużników wekslowych było wykazanie w jakim zakresie owo uznanie dotyczy wierzytelności zabezpieczonej wekslem.

Pozwani nie wykazali też aby powód nieprawidłowo przeliczył walutę japońską na polską, nie wskazali swojego przeliczenia.

Sąd Okręgowy poddał w wątpliwość zasadność faktur nr.(...), dotyczących ratalnej spłaty tzw. wpłaty początkowej, o której mowa w & 2 ust. 2 umowy najmu z dnia 31 października 2008 r. Zdaniem Sądu zachodzi sprzeczność między treścią porozumienia jakie powód zawarł z pozwaną M. B. a treścią faktur, gdyż w porozumieniu jest mowa o dwóch równych ratach po 15.000 zł, natomiast każda z tych faktur opiewa na kwotę 18.300 zł. Uważna lektura tych faktur nie nasuwa jednak zastrzeżeń co do ich treści, gdyż każda z nich opiewa na kwotę 15.000 zł. świadczenia głównego, a reszta na podatek VAT. Pozwani podnosili tutaj jeszcze, że wpłata początkowa została objęta wcześniejszymi fakturami opiewającymi na należności czynszowe, ale w żaden sposób tego nie udokumentowali, natomiast okoliczność że porozumienie co do ratalnej spłaty zadłużenia z tytułu wpłaty początkowej podpisała pozwana M. B. bez upoważnienia ze strony męża, który był najemcą ciągnika nie może zwolnić z zobowiązania z zapłaty tego świadczenia. Po pierwsze zobowiązanie do zapłaty wpłaty wstępnej zaciągnął najemca i to jest zasadnicze źródło tej wierzytelności, podczas gdy tzw. aneks dotyczył tylko sposobu realizacji tej należności, i wystawienie faktur w oparciu o ten aneks było tylko czynnością wykonawczą, a po drugie podpisanie aneksu z dnia 27 maja 2010 r., a więc już po wygaśnięciu umowy najmu przez żonę najemcy, która faktycznie zajmowała się weryfikacją faktur związanych z działalnością gospodarczą męża, przemawia za prawdziwością twierdzeń i zeznań powoda, że do chwili sporządzenia „ aneksu ” z dnia 27 maja 2010 r. należność z wpłaty wstępnej nie została uregulowana.

Nieopłacalność ekonomiczna dla pozwanego D. B. (1) w korzystaniu z ciągnika na podstawie umowy najmu z dnia 31 października 2008 r. nie może być argumentem za zwolnieniem go z obowiązku zapłaty czynszu za okres kiedy umowa najmu obowiązywała i pozwany z ciągnika korzystał, a zeznania i twierdzenia o braku zaufania do powoda jako kontrahenta nie przekonują w świetle bezspornego faktu zawarcia przez niego z powodem nowej umowy o korzystanie z innego środka transportowego, tym razem umowy z dnia 17 września 2009 r., nazwanej umową dzierżawy.

Z przytoczonych wyżej względów zachodzą podstawy do przyjęcia, że częściowe oddalenie powództwa nastąpiło z naruszeniem prawa materialnego, gdyż roszczenie powoda znajduje uzasadnienie w świetle art. 9, 10, 17 i 32 Prawa wekslowego, a także art. 659 & 1 k.c., wobec czego wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym należało w oparciu o art. 496 k.p.c. utrzymać w mocy w całości. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji na mocy art. 386 & 1 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego, na które składają się -opłata sądowa od apelacji w kwocie 2.855 zł. i koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej z & 6 pkt.6 w związku z & 13 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.Nr.163 , poz. 1348 ze zm.) w wysokości 2.700 zł.,
orzeczono w oparciu art. 98 & 1 i 3 w związku z art. 391 & 1 k.p.c.